

[Stein.]

tage i Betragtning, er, at vi lever under en progressiv Beskatning, som betyder, at et saadant Plus kan komme til at virke meget stærkt. Maa jeg have Lov til at nævne et Eksempel af aktuel Betydning — det vil sige har haft aktuel Betydning, da den højtærede Finansminister for ikke saa lang Tid siden fremlagde et stort Laan. Der kom jeg i et Par Tilfælde til at staa over for det Forhold, at Folk, som havde Lyst til at realisere Aktier for at købe Statsobligationer, veg tilbage derfor, fordi de kom ud for Vilkaar, som vilde forringe deres Forhold meget stærkt. Det er et meget let Regnestykke, hvis den højtærede Finansminister tænker sig en Aktiepost paa 20 000 Kr., hvor Kursen er steget til det dobbelte, saaledes som faktisk Forholdet er i de fleste Tilfælde. Følgen af Salget af en saadan Aktiepost vil være, at vedkommende for det første skal betale $2\frac{1}{2}$ pCt. af Salgsværdien; det vil sige $2\frac{1}{2}$ pCt. af 40 000 Kr., hvilket udgør 1 000 Kr. i Børsskat alene. Dertil kommer, at han maa regne med, at hans skattepligtige Indkomst forøges med 20 000 Kr., nemlig den Fortjeneste, som ligger paa Aktiesalget. Noget saadant virker ganske prohibitivt, og det virker imod den højtærede Finansministers egen Interesse i en Situation som denne. Derfor burde den højtærede Finansminister betænke, om han ikke, inden han næste Gang appellerer til Pengemarkedet, burde tage disse forskellige Forhold i Betragtning.

Finansministeren (V. Buhl): Det var nu ikke min Tanke, at Pengene til Beskæftigelseslaanet skulde fremkomme ved, at Folk gav sig til at sælge Aktier for at købe Beskæftigelseslaansobligationer i Stedet for. Der var jo Penge nok i Markedet, som der kunde være Grund til at søge inddraget, og det var ogsaa disse Penge, der kom ind.

Bestemmelsen om Skat af Gevinst ved Salg af Aktier har ligesom i øvrigt ogsaa den Bestemmelse i det foreliggende Lovforslag, som det drejer sig om her, først og fremmest haft til Formaal at holde Aktiemarkedet i Ro. Det, der giver den store Fare for Spekulation, er, hvis der kommer en stor Mængde Aktier i Omløb og hele Cirkulationen foregaar i et forceret Tempo; det er det, man har søgt at forhindre. Det har som sagt netop været et positivt Formaal for mig ved Gennemførelsen af disse særlige Skattebestemmelser om Gevinst ved Salg af Aktier at holde Aktierne

i Ro der, hvor de ligger. Vi er bedst tjent med, at de bliver liggende, saa længe de nuværende Vanskeligheder er til Stede.

Stein: Den højtærede Finansminister sagde, at det ikke havde været hans Tanke, at Folk, der skulde købe disse Statsobligationer for et Par Uger siden, skulde sælge Aktier. Men det faktiske Forhold er det, at Folk i Almindelighed ikke ligger med likvide Midler. Hvis de skal købe, hvis de interesserer sig for Laan af denne Slags, maa de derfor i Almindelighed realisere andre Værdipapirer. Den højtærede Finansminister henviste til, at der ligger andre Penge flydende i Markedet i Øjeblikket, og det var dem, han appellerede til. Det var nu ikke mit Indtryk, for det, den højtærede Finansminister appellerede til, var et Folkelaan, altsaa ikke de forretningsmæssige Penge, der var disponible.

Men jeg skal ikke forlænge denne Debat, jeg skal blot gøre den Bemærkning, at naar Finansministeren siger, at hans Formaal har været at holde Aktiemarkedet i Ro, saa har jeg ikke nogen som helst Grund til at betvivle, at dette har været Formaalet, men det er andre Forhold, der har bevirket, at Aktiemarkedet er blevet holdt i Ro. Det er ganske simpelt de Foranstaltninger, som er blevet truffet af Bankerne, og som har bevirket, at i denne Periode modsat i Perioden 1914—18 og de paafølgende Aar har man ikke været ude for Margenspekulation paa samme Maade som dengang. Det er i Virkeligheden det afgørende.

Finansministeren (V. Buhl): Naar største Delen af Beskæftigelseslaanet, 180 Mill. Kr. af det samlede Beløb paa 250 Millioner, udbødes som et $5\frac{1}{2}$ -aarigt Laan til $2\frac{1}{2}$ pCt., er det klart, at det først og fremmest har været de ledige Penge, Bankernes Penge og de store Virksomheders Penge, man har interesseret sig for at faa ind i dette Laan. Det kunde jo ikke være Tanken, at det almindelige Publikum skulde interessere sig for et saa kortfristet Laan som det, der her var Tale om. At der ved Siden af paakaldtes en Interesse fra det almindelige obligationssøgende Publikum, er rigtigt nok, for saa vidt som der ogsaa var et langt Laan, men Hovedemnet var altsaa det korte Laan, og noget Folkelaan i egentlig Forstand har jeg aldrig regnet med. Beskæftigelseslaanet skulde være.

Stein: Jeg skal ikke prøve paa at konfrontere den højtærede Finansminister med